

vi står på højdepunktet og dermed foran vores nedstigning, eller om vi kan nå højere op.

Jeg vil gerne slutte med et lidt omskrevet citat af Winston Churchill: Regeringskonferencen er ikke enden; den er ikke engang begyndelsen på enden, men den er måske enden på begyndelsen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er der jo stor forskel på retorikken hos hr. Kent Kirk og fru Charlotte Antonsen, og det, jeg er lidt ude efter, er, om der også er forskel i substansen. Jeg vil gerne spørge hr. Kent Kirk: Er Det Konservative Folkeparti enig med fru Charlotte Antonsen i, at regeringens nuværende kurs er udtryk for ren hasard, og vil man derfor som fru Charlotte Antonsen tage skarp afstand fra den linje, regeringen har lagt på regeringskonferencen?

Det andet spørgsmål, jeg har, er: Hvor står De Konservative i spørgsmålet om folkeafstemning om en ny traktat? Er De Konservative principielt tilhængere eller modstandere af, at der kommer en dansk folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen? Og hvis Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig, at der skal komme en folkeafstemning, eller må konstatere, at der uden om Det Konservative Folkeparti er et flertal, som ønsker en folkeafstemning, mener hr. Kent Kirk så, at en sådan folkeafstemning kan afholdes, før grundlovssagen er færdig? Eller mener hr. Kent Kirk, at man bør afvente grundlovssagens afslutning, før der kan afholdes en sådan afstemning?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg lyttede med interesse til hr. Kent Kirks historieskrivning, for det var det meste af talen jo, og det er jo altid rart at få genopfrisket historien og EU's udvikling osv.

Men når hr. Kent Kirk siger, at det for Det Konservative Folkeparti er meget vigtigt, at de europæiske lande ikke skal integreres, men skal lære at samarbejde, må jeg sige, at det hænger utrolig dårligt sammen med, at hr. Kent Kirk samtidig siger, at De Konservative godt kan gå med til søjlespring på næsten alle områder, bare man venter 3-4 år. Hvordan skulle det egentlig hjælpe de nye lande, og hvor ligger respekten for de nye demokratier, hvis man siger, at de bestemte ikke er modne til, at man skal være enig, hver gang man foretager sig noget nyt –

altså når der skal være enstemmighed, som vi har det i søjle 3?

Jeg kan forstå, hr. Kent Kirk er så god til historie, at han mener, at alle har glemt, hvad der skete for 10 år siden, da den daværende konservative statsminister sagde: Med denne traktat om det indre marked er unionen stendød! Om 10 år har De Konservative nok igen en ny mening.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Kent Kirk, at generelt er jeg meget godt tilfreds med, at hr. Kent Kirk er medforlagsstiller til den dagsorden, der er fremsat. Men der var en enkelt ting, som jeg synes var lidt problematisk ved den tale, hr. Kent Kirk holdt, og det var udpenslingen af en løsningsmodel på det fælles flygtningepolitik-område, hvor hr. Kent Kirk skitserede et søjlespring efter 3 år fra søjle 3 til søjle 1, som hr. Kent Kirk mente, han kunne få den danske befolkning til at acceptere. Det vil jeg meget stærkt advare imod.

Jeg vil advare imod, at man prøver at føre en politik, der undervurderer den danske befolknings dømmekraft. Risikoen for et nej vil være overhængende, hvis vi siger: Sig ja nu, så kommer næste trin automatisk efter 3 år. Tror hr. Kent Kirk virkelig ikke, den danske befolkning kan gennemskue det? Jeg tror, det vil være meget farligt. Lad os holde tingene adskilt. Søjlespring for sig, traktat for sig.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne starte med at svare fru Elisabeth Arnold, for hendes spørgsmål var der mest substans i.

Vi ser hele problemet om det retlige samarbejde ud fra to synsvinkler. Den ene synsvinkel er, at Danmark har nogle interesser, fordi vi har et forbehold, og den andet er det, vi kalder den europæiske synsvinkel. Vi er overbevist om i Det Konservative Folkeparti, at efter udvidelsen til 25 lande så vil det være meget vanskeligt at vedtage noget på det retlige område, hvis det skal ske med enstemmighed. Derfor siger vi, da udvidelsen ikke ligger foran os lige her og nu, fordi vi først skal i gang med forhandlingerne: Hvorfor ikke finde en løsning her og nu, så vi beholder det retlige samarbejde i søjle 3 i 3-4 år og derefter accepterer i den nye traktat, at det kan flyttes over i søjle 1? På den måde sikrer vi,